

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI KATECHEZA SYSTEMATYCZNA

KATECHEZA 1

„BÓG TAK UMIŁOWAŁ ŚWIAT” (J 3, 16)

ks. Waldemar Szlachetka, Danuta Kamińska

CEL: Ukazanie miłości Boga do człowieka jako bezwarunkowej, pierwszej, osobistej i niezasłużonej. Odrzucenie fałszywych obrazów Boga. Przybliżenie miłości Boga jako osobistego doświadczenia, które możliwe jest w życiu każdego człowieka.

1. SYTUACJA EGZYSTENCJALNA: OPOWIADANIE O OBRAZIE W GALERII

Pewien młody człowiek wybrał się na wystawę sztuki współczesnej. Zamiast jednak oglądać malowidła, krążył po sali zdezorientowany. Wreszcie, trzymając w dłoni program wystawy, podszedł do najbliższego alarmu przeciwpożarowego i zaczął przypatrywać się czerwonemu guzikowi za szybką. Miał zdziwioną minę, jakby chciał powiedzieć: „I o to właśnie chodzi w tej całej sztuce? To ma być piękny obraz?”

I my czasem mylimy dzieło sztuki z alarmem przeciwpożarowym, gdy nie wierzymy, że nasz Bóg jest Bogiem kochającym i gdy nosimy fałszywe obrazy Boga w naszym sercu. Biblia mówi: „Z wielkości i piękna stworzeń poznajemy przez podobieństwo ich Stwórcę” (Mdr 13, 5), obyśmy nie przestawali szukać znaków Jego miłości!

2. SŁOWO BOŻE A. OBRAZ BIBLIJNY

Gdy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo, nie było jeszcze żadnego krzewu polnego na ziemi ani żadna trawa polna jeszcze nie weszła – bo Pan Bóg nie zsyłał deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał ziemię i rów kopał w ziemi, aby w ten sposób nawadniać całą powierzchnię gleby – wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. A zasadziwszy ogród w Eden na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił [Rdz 2, 4b-8].

Potem Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc». Ulepiwszy z glęby wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę „istota żywa”. I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: «Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta» [Rdz 2, 18-23].

Pytania do tekstu:

1. Dlaczego Bóg stworzył świat i człowieka?
2. W jaki sposób przejawia się w tym opisie miłość Boga do człowieka?
3. W czym wyraża się podobieństwo człowieka do Boga?

B. INNE TEKSTY BIBLIJNE OBRAZUJĄCE BOŻĄ MIŁOŚĆ

Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą [Iz 54, 10].

Pan się mu ukaze z daleka: Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie laskawość [Jr 31, 3].

W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował [1 J 4, 10].

3. WYJAŚNIENIE TEOLOGICZNE

W ciągu swej historii Izrael mógł odkryć, że Bóg miał tylko jeden powód, aby mu się objawić i wybrać go spośród wszystkich ludów, by był Jego ludem; tym powodem była Jego darmo dana miłość. Dzięki prorokom zrozumiał też Izrael, że Bóg z miłości nie przestał go zbawiać oraz przebaczać mu jego niewierności i grzechów [KKK 218].

Miłość Boga do Izraela jest porównana do miłości ojca do syna. Ta Boża miłość jest mocniejsza niż miłość matki do dzieci. Bóg miłuje swój lud bardziej niż oblubieniec swoją oblubienicę; miłość ta będzie zwyciężać nawet największe niewierności, aż do udzielenia najcenniejszego daru: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” (J 3, 16) [KKK 219].

Uwierzyliśmy miłości Boga – tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia. U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie. Św. Jan przedstawił w swojej Ewangelii to wydarzenie w następujących słowach: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w niego wierzy... miał życie wieczne» (3, 16) [*Deus Caritas est* 1].

Bóg pierwszy nas umiłował, mówi cytowany List Janowy (por. 4, 10) i ta miłość Boga objawiła się pośród nas, stała się widzialna, ponieważ On «zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu» (1 J 4, 9). Bóg stał się widzialny: w Jezusie możemy oglądać Ojca (por. J 14, 9). [...] On pierwszy nas ukochał i nadal nas kocha jako pierwszy; dlatego my również możemy odpowiedzieć miłością. Bóg nie nakazuje nam uczucia, którego nie możemy w sobie wzbudzić. On nas kocha, pozwala, że możemy zobaczyć i odczuć Jego miłość i z tego «pierwszeństwa» miłowania ze strony Boga może, jako odpowiedź, narodzić się miłość również w nas [*Deus Caritas est* 17].

Powyższe teksty prowadzący powinien skomentować i przybliżyć w kontekście realizowanego tematu (nawiązać do cytatu biblijnego) i celu katechezy.

4. NASZA ODPOWIEDŹ

Moja wiara w Boga jest możliwa dlatego, że Bóg pierwszy uwierzył we mnie, mimo że jestem wobec Niego większym niewdzięcznikiem, niż to sobie uświadamiam. To właśnie wyraża tradycyjna formuła, że wiara w Boga jest łaską. Mianowicie łaską jest to, że mogę w Bogu szukać ratunku i że odnajduję w Nim kochającego Ojca; że mogę Mu zawierzyć siebie samego i ocalić swoją duszę, choćbym nawet się znalazł w sytuacji przekraczającej moją ludzką wytrzymałość. Tym bardziej łaską jest to, że właśnie w Bogu mogę szukać ochrony przed sobą samym, On bowiem ma moc wyzwolić mnie nawet z mojej grzeszności [J. Salij, *Poszukiwania w wierze*].

Pytania do dyskusji:

1. W jaki sposób odkrywasz obecność Boga w swoim codziennym życiu i jak Go poszukujesz?
2. Czy na co dzień Bóg jawi ci się jako Miłujący Ojciec czy też jako Sędzia Sprawiedliwy?
3. Jak rozumiesz wyrażenie: „doświadczenie Bożej Miłości w sposób osobisty i bezwarunkowy jest możliwe dla każdego”?

5. MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE

„Miłość to Twoje imię, Ojcze, czuły wyraz Twojej siły. Okazujesz nam swą moc, dając nam życie. Wypełnij mnie więc po brzegi Twoją dobrocią, Twoją mądrością i siłą. Z Tobą u mego boku, na tym przyjęciu zwanym życiem, nie będę nigdy sierotą, ale najukochańszym dzieckiem, absolutnie pewnym i czującym się jak w domu. To Ty zachęcasz mnie, abym wzrastał, zadawał pytania, badał świat i znajdował odpowiedzi. Dzięki Ci za Twoje zaufanie, Ojcze! Dzięki, że powierzyłeś Twój świat w nasze dłonie, że zapraszasz nas, byśmy Cię kochali, czyniąc w ten sposób naszą radość pełną!” [Joe Mannath SDB, *Panie, zadziwiłeś mnie*].

6. OSOBISTA REFLEKSJA

1. Jaki obraz Boga nosisz w swoim sercu: czy jest to Bóg Miłości, bliski i interesujący się Tobą, czy odległy i karzący?

2. Czy nie masz trudności z wiarą w to, że Bóg stworzył Cię z miłości i czuwa nad Twoim życiem? Kiedy tego doświadczyłeś?